

РЕШЕНИЕ

№ 3462

гр. София, 23.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 16.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **5715** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка чл. чл.4, ал.1.и чл.9б от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ)

Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], район „Л.“, [улица], представявано от управителя К. С. П., уточнена с молба от 26.07.2021г. на представителя по пълномощие на жалбоподателя адв. В. Б. срещу Ревизионен акт № СФД21-РД77-15/05.03.2021г., издаден съвместно от Е. К. К., на длъжност „началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“(Р.)към Дирекция „Общински приходи при Столична община - орган, възложил ревизията и Д. В. В.,на длъжност“главен инспектор“ в отдел Р. към дирекция „Общински приходи“СО-ръководител на ревизията, потвърден в обжалваната част с решение № СОА21-РД28-21 от 19.05.2019 г. на кмета на Столична община, на установените публични задължения(главница и лихви) за ДНИ и ТБО за собствения на жалбоподателя недвижим нежилищен имот, находящ се в [населено място], район „В.“, [улица]., общо в размер на 84307.04лева, от които за данък недвижими имоти /ДНИ/- 27 024.94 лв., ведно със съответните лихви 6995.31 лв., към 05.03.2021 г. и за такса за битови отпадъци/ТБО/-39 943.92 лв.,и лихви върху ТБО изчислени към 05.03.2021 г., в размер 10 342.87 лв.

Жалбоподателят оспорва констатациите по акта, с който е определен размера на задълженията по видове и периоди и лихвите за просрочие към тях. Въведени са оплаквания за незаконосъобразност на акта мотивирани с твърденията, че

недвижимия нежилищен имот, находящ се в [населено място], район „В.“, [улица] попада в кръга на освободените от данък имоти, на осн. чл.24, ал.1, т.10 ЗМДТ, поради което за него не следва да се събира данък недвижими имоти /ДНИ/, тъй като представлява обект за обществено ползване, „спортно съоръжение“ по проект, по предназначение и фактически се ползва за спорт, а не за лични цели. Спортният комплекс не се различава от игрище или площадка по смисъла на ЗУТ, само защото помещенията му са разположени хоризонтално и вертикално в сградата. Излага доводи, че останалите помещения в същата сграда следва да бъдат освободени от данък, тъй като представляват зони с обслужваща функция към основното предназначение на имота. Поддържа, че съгласно чл.19 ЗМДТ, данъкът се определя върху данъчната оценка по чл.10, ал.1 ЗМДТ към първи януари и се съобщава на лицата. Вместо това, ревизиращите органи са изготвили собствена данъчна оценка, която в РД достигнала двойно по-голяма сума от предвидените в оценките на районните администрации и тази оценка била коригирана и намалена значително за периодите 2017 г., 2018 г. и 2019 г. след подаденото възражение на дружеството. Бланкетно поддържа недължимост на ТБО за 2017г., 2018г. и 2019г. Моли за отмяна на ревизионния акт в обжалваната чакт.

В открито съдебно заседание оспорването се поддържа от представителя по пълномощие адв. Б., който в хода по същество излага доводи за незаконосъобразност на РА в оспорената част доразвити в писмени бележки. Поддържа, че разгърнатата застроена площ на сградата, находяща се на [улица] определена в нарушение на чл.11 от Приложение № 2 към ЗМДТ, във вр. с §5, т.15 и т.18 от ДП на ЗУТ. Изразява несъгласие относно формираната от органа по приходите разгърната застроена площ /РЗП/ на сградата, възприето в съдебната експертиза, като сбор от РЗП на всички етажи /сутерен, първи, втори, трети, четвърти и пети /подпокривен/ етаж/. Според жалбоподателя РЗП е сбор от ЗП на всеки етаж, а не от РЗП на всички етажи. Твърди, че неправилно, в противоречие с нормата на с §5, т.15 и т.18 от ДП на ЗУТ в изчислението е включен и сборът от подземните етажи. Според жалбоподателя, действителната застроена площ на сградата би била изчислена в общ размер от 2570 кв.м., вместо в установения, както в РА, така и в приетото заключение на комплексната съдебна експертиза, размер от 3844 кв. м. В писмените бележки пълномощникът на жалбоподателя заявява общо недоволство от начислената с РА за имота на [улица] ТБО и бланкетно поддържа, че не е доказано от органа по приходите, че СО фактически е извършвала услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, за обезвреждане на битови отпадъци в депа и други съоръжения и съответно поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване през ревизираните периоди. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – кмет на Столична община, чрез процесуалния си представител юрк. Д., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Сочи, че данъчната оценка на спорния имот е изчислена съобразно правилата на чл. 21.ал.1, предл.първо от ЗМДТ, който е специален по отношение на ЗУТ. Подробни доводи за критериите, по които ревизиращите органи са изчислили данъчната основа излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София град, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и страна следното:

Ревизионното производство е образувано с заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/, изх.

№ СФР20-РД01-41/02.06.2020 г., издадена от Е. К., на длъжност началник отдел „Ревизии и събиране на вземанията“ в дирекция „Общински приходи“ при Столична община оправомощен съгласно Разпореждане рег. № СФР17-ВК66-16/16.01.2020г. на директора на дирекция „Общински приходи“. В обхвата на ревизията са включени задълженията на [фирма], ЕИК[ЕИК], за ДНИ и за ТБО за периода 01.01.2017 г. до 31.12.2019 г. Ревизията е възложена на Д. В. В., на длъжност „главен инспектор“ в отдел „РК“ в СО, определен за ръководител на ревизията, и Т. М. Р., на длъжност „главен инспектор“ в отдел „Р.“ към дирекция „Общински приходи“ в СО. ЗВР и искане за предоставяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице (ИПДПОЗЛ), с изх. № СФР20-ТД26-187/03.06.2020 г. са връчени на упълномощен представител на дружеството Е. К. Т., на 15.07.2020г.

На 29.10.2020г. е издаден Ревизионен доклад /РД/, рег. №СФР20-ТД26-402, съставен и подписан от определения екип ревизиращи органи по приходите, връчен с разписка срещу подпис на счетоводител на дружеството на 01.02.2021 г. Срещу РД в срока по чл. 117, ал.5 ДОПК е подадено писмено възражение, с рег.№СФД21-ТД26-220/15.02.2021 г., което ревизиращият екип е взел предвид при съставянето на РА.

Издаден е Ревизионен акт, с рег. №СФД21-РД77- 15/05.03.2021 г. от началник-отдел „Ревизионен контрол“ при Дирекция „Ревизии и събиране на вземанията“ - Столична [община] К. - възложил ревизията и Д. В. В., на длъжност „главен инспектор“ в отдел „Ревизионен контрол“ при дирекция „Ревизии и събиране на вземанията“ - Столична община, ръководител ревизията. РА е връчен на управителя на дружеството на 09.03.2021 г.

Видно от таблицата на стр.41-43 от РА са установени задължения по вид, основание и размер, за спорния имот, находящ се в [населено място], район „В.“, ул. Р.“ № 34, както следва:

- за данък върху недвижимите имоти /ДНИ/ - главница, в размер на 27 024.94 лв., заедно със съответните лихви за просрочие, изчислени към 05.03.2021 г., в размер на 6995.31 лв., и

- за такса за битови отпадъци /ТБО/ - главница в размер на 39 943.92 лв., заедно със съответните лихви за просрочие, изчислени към 05.03.2021 г., в размер 10 342.87 лв.

Дружеството е оспорило РА по административен ред пред кмета на СО с жалба, рег. №СФД21-ТД26-220-(1)/22.03.2021 г. С Решение № СОА21-РД28-21/19.05.2021 г., решаващият орган е потвърдил РА изцяло. Приел е за неоснователно твърдението на дружеството-жалбоподател, че обектите, находящи се в район „В.“, [улица] са освободени от данъчно облагане на осн. чл.24, ал.1, т.10 от ЗМДТ. За да достигне до този резултат административният орган се е изложил мотиви, че се касае за сграда – обект, който съгласно §5, т.39 от ДР на ЗУТ е самостоятелен строеж или реална част от строеж с определено наименование, местоположение, самостоятелно функционално предназначение и идентификатор по Закона за кадастъра и имотния регистър, докато обектите посочени в разпоредбата на чл.24, ал.1, т.10 от ЗМДТ попадат в обхвата на открит обект, съгласно §5, т.68 от ДР на ЗУТ. По отношение на установеното публично общинско вземане за ТБО и предоставянето на регламентиранни услуги от дейностите по сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битови отпадъци и депа или други съоръжения и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, в решението е посочено, че установените публични задължения за ТБО, за периода на ревизията и размерът на

задълженията са определени съгласно приетите Решение № 816/22.12.2016 г. за 2017 г., Решение № 793/21.12.2017 г. за 2018 г., Решение № 816/22.12.2017 г. за 2019 г. на Столичен общински съвет. По отношение на процесния нежилищния имот – земя и сграда, находящи се в [населено място], район „В.“, [улица], в решението е прието, че основата е определена с норматива на чл.22, т.1, вр. с чл.23 от Наредбата за определяне и администриране на местните данъци и такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община /НОАМТЦУПСО/, според която таксата за битови отпадъци за недвижими имоти на предприятията се определя според количеството на битовите отпадъци, съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозването им. Посочва се също, че за имота – обект на ревизията са подадени декларации по чл.23, ал.1 НОАМТЦУПСО за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които да се ползват през съответната година. С горните мотиви, кметът на СО приема за правилно възприет принципа, от страна на ревизиращите органи, залегнал в чл.23, ал.1 НОАМТЦУПСО, при наличие на волеизявление от ревизираното дружество чрез подадени декларации, в които са посочени вида и броя на предоставените съдове за съхраняване на битови отпадъци и кратността в пъти на извозване, които реквизити са от съществено значение при определяне размера на задълженията за ТБО.

Предмет на ревизионния акт в оспорената част са задълженията за ДНИ и ТБО, дължими за недвижим нежилищен имот-земя и сграда, находящ се: [населено място], р-н „В.“, [улица], УПИ IX-1386 от кв. 74 по плана на [населено място], местността „М. ливади -запад“, целият с площ от 1530 кв.м. и сграда – спортен център с РЗП 2050 кв.м., мазе 1500 кв.м. и таван 250 кв.м.

1. Данък недвижими имоти

С нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 90, том II, рег.№ 3758, дело № 257 от 2003 г., дружеството жалбоподател придобива урегулиран поземлен имот -УПИ IX-1386 от кв.74, по плана на [населено място], местността „М. ливади -запад“, с площ от 1530 кв. м. За имота е подадена декларация по чл. 17, ал.1 от ЗМДТ с вх.№ 1709532/28.01.2004 г.и този имот е деклариран като УПИ с площ 1530 кв. м., с отчетна стойност 134 659 лева.Съгласно Удостоверение № 234 от 27.10.2006 г. за въвеждане в експлоатация на строеж, издадено от дирекция „Контрол по строителството“ при Столична община, през 2006 г. в гореописания УПИ IX-1386 от кв.74, е изградена и въведена в експлоатация сграда - „Възстановителен център „8РА ОК.Е.“ - к. к. 10 м. + подземни гаражи“.Във връзка с горното от жалбоподателя на 23.11.2006 г. е подадена е коригираща декларация по чл. 17, ал.1 от ЗМДТ с вх.№ 17-09-532/23.11.2006 г. за промяна на обстоятелства, с която е декларирана и процесната сграда, находяща се в район „В.“, [улица] -Възстановителен център с отчетна стойност 2 859 000 лева. Съгласно предоставените по делото документи: Аналитичен регистър на сметки 201/3 „Имот М. ливади спортен център 1530 м.“ за 2017 г.; Аналитичен регистър на сметки „203/8 Спортен комплекс“ за 2017 г.; Оборотни ведомости по години от 2017 г. до 2019 г. вкл.; Инвентарна книга по години за 2017 г., 2018 г. и 2019 г.; Счетоводни баланси по години за периодите от 2017 г. до 2019 г. вкл., за релевантните за ревизията периоди от 01.01.2017 г. до 31.12.2019 г., този имот се води счетоводно, както следва по-долу, а именно:

- Земя в сметка 201/3 с отчетна стойност 134 659 лева;

-Сграда в сметка 203/8 с отчетна стойност 2 859 000 лева; Общата отчетна стойност за имота е в размер на 2 993 659.00 лева.

За имота е открита данъчна партида в СО: M1709033 040128 17;

Съгласно приложената декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № 17273609/28.06.2010 г. относно гореописания имот, находящ се в район „В." на [улица], е декларирана земя с площ от 1530 кв. м., застроена площ от 500 кв. м. , с отчетна стойност 134 659.000 лева и сграда на пет етажа, в т.ч. надземни 4 етажа с РЗП на обекта 2 050.00 кв.м., РЗП мазе 1500 кв.м. и РЗП таван -250 кв. м.. Общо РЗП – 3800.00 кв.м., с отчетна стойност в размер на 2 859 000 лева.

Съгласно констативен нотариален акт № 184, том I, рег. №4389, дело №179 от 22.12.2006 г., ревизираното лице е собственик на нежилищен имот-земя и сграда, представляващ УПИ 1X-1386 с площ от 1 130 кв. м. и УПИ X. -1386 с площ от 400 кв. м., от кв.74 по плана на [населено място], местността „М. ливади - запад", ведно със сграда с обществено-обслужващо предназначение „Възстановителен център" с обща разгъната застроена площ 4 371.09 кв.м.,в т.ч. сутерен с РЗП 1 317.41 кв.м. и състояща се от:

Сутерен на коти -3,65м. и -3,20м., с РЗП 1 317,41 кв. м. на нивото, на който са разположени: паркинг, стълба, дъно джакузи, кл.реагенти, резервоар, резервоар, скл.реагенти, дъно вътрешен басейн, техническа зона, помещение -електро, помещение за охрана, паркинг, машинно, асансьор, фойе, машинно, асансьор, фойе, машинно,

коридор, помещение - ВИК, котелно, коридор, съблекалня жени, съблекалня мъже,коридор, стълба;

Първи етаж на коти -70м., -0,35м. и +-0,00м., с РЗП 700,47 кв. м. на нивото, на който са разположени: стълби, външен бар, две тераси, плувен басейн, стълби, душ кабинни, коридор, кафе, кафе с кафе тераса, тоалетна, коридор, рецепция, две фойета, два асансьора, стълби, помещение чистачка, помещение - електро, четири кабинета, тоалетна и стълби.

Втори етаж на кота +3,20м., с РЗП 775,14кв.м., на нивото, на който са разположени: стълби, умивалня, тоалетна, душеве, машинно помещение,тоалетна, умивалня, душеве, машинно помещение, съблекални мъже, съблекални жени, коридор, стая за секретарка, кабинет, тоалетна, два асансьора, фойе, стълба, помещение за чистачка, помещение - електро и зала за аеробика;

Трети етаж на кота +6,40м. с РЗП 799,50 кв. м., на нивото, на който са разположени: стълба, стая за почивка - тиха, помещение за газова камина, коридор, душкабинни за жени, стълба, помещение на чистачка, парна баня, сауна, сауна, солариум, солариум, ледена стая, тоалетна,контрастен басейн, плитък басейн, стая за почивка -тиха, сауна, сауна, парна баня, душ кабинни за мъже, стълба, плитък басейн, контр.басейн, солариум, ледена стая, тоалетна, стая за персонала, помещение за чистачка, тоалетни -за инвалиди, за мъже и за жени, фойе, асансьор, стълба, помещение за чистачка, помещение-електро, коридор, три стаи за масаж, лазерна епилация, коламаска, маникюр и педикюр, ароматотерапия и две стаи за спа процедури;

Четвърти /подпокривен/ етаж на кота +9,60м. и +10,20м., с РЗП 528,57 кв.м.,на нивото, на който са разположени: стълба, помещение за фитнес, стълба, помещение за чистачка, помещение-електро и рецепция;

Пети /подпокривен/ етаж на кота +12,73м., с РЗП 250 кв. м. на нивото, на който са разположени: три спални, баня, дрешник, коридор, дневна, кухня, трапезария,приемна, асансьор, стълбище, дневна, кухня, баня, дрешник.

Предвид установената от ревизиращите органи разлика между декларираната от

дружеството разгърната застроена площ на сградата и площта, посочена в констативния нотариален акт за собственост ,цитиран по горе, са приели, че площта на сградата е 3 844,13 кв. м. ($3053.68 + (1317.41 * 60 / 100)$). Ревизиращите органи са изчислили данъчната оценка на процесните недвижимите нежилищни имоти на [улица] - обект на ревизията, съгласно чл. 4 от Приложение № 2 на ЗМДТ, където е определена формулата, по която се изчислява данъчната оценка на сградите. Един от коефициентите на тази формула е именно площта на сградата/чл.11,ал.1 от Приложение № 2 от ЗМДТ/, която в РА е изчислена на 3844, 126 кв. м.

Ревизиращите органи са извършили съпоставка на отчетната стойност на имота в счетоводството на дружеството и отчетната стойност на декларация по чл. 14 от ЗМДТ от 2010г. и са приели, че за периодите от 01.01.2017г. до 31.12.2019г., основата за облагане , съгласно чл.21,ал.1 от ЗМДТ, на имотът на жалбоподателя - земя следва да е декларираната отчетна стойност за имота- 134 659 лв., която е по висока от данъчната оценка -77 356.00лв. Приели са също, че основата за облагане с ДНИ за сградата, съгласно чл.21,ал.1 от ЗМДТ, е данъчната оценка на имота, изчислена по реда на Приложение № 2 от ЗМДТ, която е по - висока от декларираната отчетната стойност-2 993 658.89 лв. и е както следва: за 2017г.—488 143.05лв.; за 2018-4854987.64лв. и за 2019г.-4 274187,87 лв. Сумите за дължимия данък са изчислени на база 1.875промила върху данъчната оценка на процесната сграда за ревизирания период, съгласно чл.15 от Наредбата за определяне размера на местните данъци и са както следва за 2017г.-4 880 143,05лв. x 1.875 промила – 9 150,27лв.; за 2018г.- 4854987.64лв. x 1.875 промила – 9 103,10,27лв.; за 2019г.-4 274 187,87лв. x 1.875 промила – 8 014,10лв.

Като доказателства по делото са приобщени материалите от административната преписка и допълнително представени от страните писмени доказателства. По делото за спорния имот на [улица] е прието съвместно заключение на допуснатата съдебно-техническа и счетоводна експертиза. За да отговорят на поставените въпроси, вещите лица са извършили анализ на приложените по делото доказателства-Констативен нотариален акт № 184, том I, рег. № 4389, нот. дело № 179/22.12.2006 г. и копие на одобрен архитектурен проект в идейна фаза /подпечатан с печат на СО-Д. на 07.06.2004 г./, от който е видно, че сградата е проектирана с един подземен етаж и четири надземни нива. Вещите лица са извършили проверка в архива на СО-Н., и са констатирани, че не са открити запазени одобрени проекти за строежа, не е открит и представения от собственика одобрен/съгласуван/ проект в идейна фаза. Констатирани са, че в архива се съхраняват проекти за строежа във фаза „Технически проект“, върху които липсва печат за одобрение от контролен орган, а върху класъора е констатиран червен надпис „неодобрен/несъгласуван“. От извършения външен оглед на сградата, вещите лица констатират, че освен изброените нива, съгласно предоставения идеен архитектурен проект, сградата има изградено допълнително пето ниво. Строежът де факто е изпълнен с едно подземно и пет надземни нива, като застроените площи на отделните етажни нива от сутерена до четвърто ниво включително, са приети съгласно представения идеен архитектурен проект, а пето ниво, което не е отразено в този проект, но съществува на място, е прието съгласно Констативния нотариален акт, в който същото е включено на база одобрен за екзекутив архитектурен проект. Вещите лица констатират, че дружеството -жалбоподател декларира собствения си имот с декларация по чл.14 ЗМДТ, с вх. № 1727-3609/28.06.2010 г. В тази декларация посочва като РЗП на имота – 2050 кв. м. и

обслужващи помещения мазе – 1500 кв.м. и таван – 250 кв.м. По този начин мазе и таван са редуцирани от 1750 кв.м. на 1050 кв.м. Така, размерът на РЗП, участващ във формулата за определяне на данъчната оценка е с размер на 3100 РЗП при следните технически показатели:

- Сутерен на кота -3,65/3,20: 1317,41 кв.м. /прилага се К-т по чл.11, ал.2, т.2 от Приложение № 2 ЗМДТ =0,60/;
- Първи етаж на кота – 0,70/-0,35: 700,47 кв.м.;
- Втори етаж: 775,14 кв.м.;
- Трети етаж: 799,50 кв.м.;
- Четвърти /подпокривен/ етаж: 528,57 кв.м.;
- Пети /подпокривен/ етаж: 250,00 кв.м.

РЗП /наземно/: 3053,68 кв.м.;

РЗП /подземно/: 1317,41 кв.м.;

РЗП /редуцирано/: 3844,13 кв.м. /представява изчислената площ по смисъла на чл.11 от Приложение № 2 ЗМДТ.

Въз основа на определената редуцирана РЗП, в размер на 3844,13 кв.м., според заключението данъчната оценка на сградата определено в чл.4 Приложение 2 на ЗМДТ по години е както следва:

Данъчна оценка за 2017 г. – 4 880 143,05 лв.

Данъчна оценка за 2018 г. – 4 854 987,67 лв.

Данъчна оценка за 2019 г. – 4 274 187,87 лв.

Вещите лице дават заключение, че данъчната оценка на сградата изцяло съвпада с определената от органа по приходите в ревизионното производство. В открито съдебно заседание вещото лице Ц. заяви, че при изчисляване на РЗП на сградата, на стр. 7 от заключението РЗП/подземно/ е посочена единствено във връзка с изчисляване на данъчната оценка на сградата, при приложен коефициент от 0.6 за нежилищни сгради, и тази площ на сутерена има значение само при изчисляване на данъчната основа. Заяви и, че съгласно §5 от ЗУТ ,т.18 „разгърнатата застроена площ включва застроени площи на всички надземни етажи и в РЗП се включват и застроени площи на подпокривното пространство на сградите, както и цялата площ на балкони,ложи и тераси“ и не следва да се прилага диференциран коефициент за изчисляване на площта на 4-ти и 5-ти подпокривен етажи. Заключението на вещите лица е обективно, обосновано и компетентно ,поради което съдът го кредитира изцяло.

2. Такса битови отпадъци за нежилищния недвижим имот в район „В.“, м. „М. ливади“ на ул. Р. „, № 34- земя и сграда.

Основа за определяне размера на ТБО на нежилищните имоти на предприятията, е отчетната стойност на имотите, която се определя пропорционално в промили – чл.67, ал.2 от ЗМДТ и чл.26,ал.1 от НОАМТЦУПСО.

За 2017г. отчетната стойност на имотите е 2 993 659.00 лв

Според Заповед № РД 09 1337/ 31.10.2016г. на кмета на СО, издадена на основание чл.63,ал.2 от ЗМДТ за район „В.“ имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. От дружеството е подадена декларация по чл.23, ал.1 НОАМТЦУПСО, с вх. № СФИ16-ГД26-1418/21.102016г., с която е заявено ползването на 1 брой съд с вместимост 1100 л. и с кратност на извозване един път седмично. Съгласно Решение № 816/22.12.2016г. на Столичния общински съвет за 2017г. за нежилищни имоти на предприятия ,на основание

чл.23,ал.3 и ал.4 във връзка с чл. 26 ,ал.1 от НОАМТЦУПСО, е определен следния размер на ТБО и включва заплащането на следните услуги ,предвидени в чл.62,ал.1 ЗМДТ: за един брой съдове за една година /1 бр. контейнер тип „Бобър“ при честота на извозването 1 път седмично – 1340.00 лева;

За поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – 4.0 промила върху отчетната стойност;

Така задължението за ТБО за 2017г. възлиза на 13 314.64лева

За 2018г. отчетната стойност на имота е 2 993 659.00 лв

Според заповед № РД СО-РД-09-954/ 30.10.2017г. на кмета на СО имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. От дружеството е подадена декларация по чл.23, ал.1 НОАМТЦУПСО, с вх. № СФИ17-ТД26-2037/03.11.2017г. , с която е заявено ползването на 1 брой съд с вместимост 1100 л. и с кратност на извозване един път седмично. не е подавана декларация по чл.23, ал.1 НОАМТЦУПСО. Съгласно Решение № 793/21.12.2017г. на Столичния общински съвет за 2018г. за нежилищни имоти на предприятия ,на основание чл.23,ал.3 и ал.4 във връзка с чл. 26 ,ал.1 от НОАМТЦУПСО, е определен следния размер на ТБО и включва заплащането на следните услуги ,предвидени в чл.62,ал.1 ЗМДТ: за един брой съдове за една година /1 бр. контейнер тип „Бобър“ при честота на извозването 1 път седмично – 1340.00 лева;

За поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – 4.0 промила върху отчетната стойност;

Така задължението за ТБО за 2017г. възлиза на 13 314.64лева

За 2019г. отчетната стойност на имота е 2 993 659.00 лв

Според заповед № СО15-РД-09-1202/ 30.10.2018г. на кмета на СО имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. От дружеството е подадена декларация по чл.23, ал.1 НОАМТЦУПСО, с вх. № СФИ18-ТД26-736/11.10.2018г. , с която е заявено ползването на 1 брой съд с вместимост 1100 л. и с кратност на извозване един път седмично. не е подавана декларация по чл.23, ал.1 НОАМТЦУПСО. Съгласно Решение № 857/20.12.2018г. на Столичния общински съвет за 2019г.за нежилищни имоти на предприятия ,на основание чл.23,ал.3 и ал.4 във връзка с чл. 26 ,ал.1 от НОАМТЦУПСО, е определен следния размер на ТБО и включва заплащането на следните услуги ,предвидени в чл.62,ал.1 ЗМДТ: за един брой съдове за една година /1 бр. контейнер тип „Бобър“ при честота на извозването 1 път седмично – 1340.00 лева;

За поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – 4.0 промила върху отчетната стойност;

Видно от представените доказателства с преписката предоставянето на услугите по чистотата на територията на район „В.“ за периода 2016г. - 30.04.2017г. е [фирма], а за периода 01.05.2017г-31.12.2019г. „Консорциум С. юг“ Д..

Върху определените главници ТБО с РА са начислени лихви в общ размер 10 342.87лева.

От Столичен инспекторат са изискани и предоставени актовете за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове работи за месец от всяко тримесечие по години за ревизираните периоди ,обобщени в констативни протоколи за установяване на количествата изпълнени и неизпълнени видове дейности за седем дни на всяко тримесечие ,както и фактури за начислените разходи на концесионерите [фирма] и „Консорциум С. юг“ Д.. От дирекция „Икономика и търговска дейност „ е

предоставена информация относно /не/подаване от РЛ декларации и искания по чл.23,ал.1 и чл.24,ал.1 НОАМТЦУПСО; респ. от дирекция „Финанаси“-СО относно разплатени разходи по бюджета на Столична община за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци,поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване на съответните концесионери,обслужващи район „В.“,както и за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения по години за ревизирания период. Същите са приобщени към преписката с протокол № СФР20 ВК66 666/27.10.2020г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, след изчерпан административен ред за обжалване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.4, ал.1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация по реда на ДОПК, а съгласно чл.9б от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните такси по този закон се извършват по реда на чл. 4, ал. 1 – 5. По отношение обжалването на свързаните с местните данъци и такси актове също е приложим реда по ДОПК.

Видно от чл.4, ал.3-5 ДОПК, в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, имат правата и задълженията на органи по приходите. Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на НАП.

Не се установяват пороци, обосноваващи нищожността на РА.

С разпореждане № СФД20-ВК-16/16.01.2020г. директорът на дирекция „Общински приходи“ в СО е определил Е. К. К. като компетентен орган за възлагане на ревизии. Със Заповед № СОА20-РД09-1072/15.01.2020г. кметът на СО е определил лицата, заемащи изброени длъжности от дирекция „Общински приходи“, за органи по приходите, които извършват производствата по установяване, обезпечаване, събиране и контрол по вземанията от местни данъци и такси. С оглед посочената заповед и съгласно чл.119, ал.2 ДОПК процесният РА е издаден от оправомощени лица, а именно от възложителя на ревизията Е. К. К. и от Д. В. В., определен за ръководител на ревизията.

Спазени са изискванията по отношение на формата на РА и административнопроизводствените правила. Не са допуснати и съществени нарушения на процесуалния закон, които да са самостоятелно основание за отмяна на РА. Направеното от жалбоподателя възражение за липса на самостоятелни мотиви в РА,съдът намира за неоснователно.Както бе посочено РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА.

Спорът основно е относно приложението на материалния закон и се свежда до това законосъобразно ли са установени в РА задълженията на дружеството за данъка върху

недвижимия имот на [улица] и таксата за битови отпадъци, респективно лихвите за имота.

Основанията, редът и начинът на определяне на ДНИ се съдържат в нормите на Глава втора, раздел I ЗМДТ – чл.10-28, а тези за определяне на ТБО - в нормите на Глава трета, раздел I ЗМДТ – чл.62-64, чл.66-69 и чл.71. Съгласно чл.11, ал.1 ЗМДТ данъчнозадължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти, а по силата на чл.10, ал.1 ЗМДТ такива са разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. Според чл.19, ал.1 от ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти към 1 януари на годината, за която се дължи. А чл. 21, ал.1 ЗМДТ регламентира, че данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2.

В случая на първо място жалбоподателят оспорва, че се явява задължено лице за местния данък върху процесния недвижим имот. Съдът счита, че доводът е неоснователен. Единствената възможност задълженото по смисъла на чл. 11 ЗМДТ лице да не дължи данък върху недвижим имот е ако имотът попада в някоя от лимитативно изброените от законодателя хипотези на чл. 24, ал. 1 ЗМДТ. Разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т.10 от ЗМДТ, на която се позовава жалбоподателя, не може да намери приложение при решаване на настоящия спор, тъй като съгласно нея се освобождават от данък : парковете, спортните игрища, площадките и други подобни имоти за обществени нужди. В случая жалбоподателят е закупил процесните имоти през 2006 г., като към момента на придобиването му сградата е въведена в експлоатация с удостоверение за въвеждане в експлоатация на строеж № 234/27.10.2006 г., издадена от директор на Дирекция „Контрол по строителството“ – Н., към разрешение за строеж № 406/08.06.2004 г., издадено от Главния архитект на Столична община за обект: Възстановителен център S. dream – к.к. 10.00м+подз.гаражи. Така въведен в експлоатация, имотът отговоря на изискванията на обект, който съгласно §5, т.39 от ДР на ЗУТ е самостоятелен строеж или реална част от строеж с определено наименование, местоположение, самостоятелно функционално предназначение и идентификатор по Закона за кадастъра и имотния регистър. Посочените в разпоредбата на чл.24, ал.1, т.10 от ЗМДТ попадат в обхвата на открит обект, съгласно §5, т.68 от ДР на ЗУТ тъй като нормативно посоченото им предназначение е „за обществени нужди“. Понятието „обект за обществени нужди“ следва да съдържа два кумулативни критерия – обособен обект (парк, спортно игрище, площадка), който да е въведен в експлоатация за свободно ползване от обществото. От горното следва, че ползването на съответния обект за обществени нужди не следва да е достъпно срещу заплащане на цена, определена от търговец или физическо лице, а в случаите, в които е изискуема такса, то тя следва да бъде определена от съответната общинска администрация и да е в полза на общинския бюджет. Не случайно, законодателят освобождава от данъчни задължения именно обектите за обществено ползване, изброени в чл.24, ал.1, т.10 от ЗМДТ. Това е така, тъй като ползването им не реализира печалба.

От направения анализ, настоящият съдебен състав достига до извод, че сградата, находяща се в [населено място], район „В.“, [улица], наименована „Възстановителен център S. dream“ по съществуващото си представява търговски обект, предоставящ услуги по смисъла на §1, т.41 ЗДДС „Търговски обект“ е всяко място, помещение или съоръжение (например: маси, сергии и други подобни) на открито или под навеси, във или от което се извършват продажби на стоки или услуги, независимо че помещението или съоръжението може да служи същевременно и за други цели (например: офис, жилище или други подобни), да е част от притежаван недвижим имот (например: гараж, мазе, стая или други подобни) или да е производствен склад или превозно средство, от което се извършват продажби.

Предвид установеното, жалбоподателят се явява задължено лице за местния данък на процесния имот.

Не е спорно, че обектът на облагане е нежилищен имот, т.е. данъчната оценка на имота следва да се определи по правилото на чл.21, ал.1, предл. първо ЗМДТ – според по-високата измежду отчетната стойност и данъчната оценка съгласно приложение 2. При определяне на основата за облагане на обекта сграда ревизиращите саценили не само предоставените от [фирма] доказателства, но и служебно събраните сведения от СО, отдел „Архитектура и благоустройство“ и от СГКК С. град за неговата площ, и предназначение. Констатациите и изводите на ревизиращия екип по отношение на данъчната оценка на този обект на облагане съвпадат изцяло със заключението на Комплексната съдебно-техническа и счетоводна експертиза. Съдът приема, че площта на сградата е определена правилно и в съответствие на чл.11, от Приложение № 2 от ЗМДТ. Така при данъчна оценка 4 880 143,05 лв. за 2017г. задължението е 9 150,27 лв.; при данъчна оценка за 2018г. 4 854 987,67 лв. задължението е 9 103,10 лв., при данъчна оценка за 2019г. 4 274 187,87 лв., същото е 8 014,10 лв.

Крайният извод е, че публичните вземания за ДНИ за спорния обект на облагане съществуват в определените с РА размери.

2. Такса битови отпадъци

Според чл.62 от ЗМДТ ТБО се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Размерът на таксата се определя по реда на чл.66 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане чистота на териториите за обществено ползване и се определя в годишен размер за населеното място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план - сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи, изброени в разпоредбата.

Видно от разпоредбата на чл. 71 от ЗМДТ, не се събира такса за: 1. сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината; 2. поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - когато услугата не се предоставя от общината; 3. обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива.

Според чл.71, т.2 ТБО за компонента поддържане чистотата на териториите за обществено ползване такса не се събира, когато услугата не се предоставя от общината. Трайно възприето в съдебната практика е разбирането, че чистотата на териториите за обществено ползване е свързана с гарантирането на устойчиво

развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдих на гражданите в населените места, което не би могло да се постигне без поддържането на определен стандарт на чистота на тези територии.

С оглед на това, съдът намира, че предмет на доказване в случая е престирането на услугата в района на имота като цяло. На първо място, следва да се посочи, услугите обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане на чистота на териториите за обществено ползване се предоставят както за имотите, попадащи в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, така и за имотите, които са извън тях, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл.63, ал.1 ЗМДТ.

По отношение на третия компонент на ТБО – за обезвреждане на битови отпадъци и поддържане на депа или на други съоръжения за обезвреждане, законът предвижда недължимост на таксата единствено когато общината няма такива депа или други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци (чл.71 т.3 ЗМДТ).

Съобразно доказателствената тежест ответникът като издател на акта е установил обстоятелствата, на които основава своето искане за заплащане на дължимата такса за битови отпадъци: съгласно издадените на основание чл.63, ал.2 от ЗМДТ от кмета на Столична община заповеди, описани по-горе във фактическата част на решението имотите, находящи се в [населено място], район „В.“, [улица], попадат в границите на организираното от Столична община сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци и за тях се оказват от общината услугите по сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения; чистотата на териториите за обществено ползване. По делото се събраха доказателства, че услугите са извършвани през ревизирания период, което обуславя и дължимостта на ТБО за тях от собственика на имота. Не се спори, че отчетната стойност на имота за ревизираните периоди е 2 993 659.00 лв.

За имотите е подадена декларация по чл.23 , ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, относно вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци за 2017,2018 и 2019г, поради което и таксата относно сметоизвозването е определена върху количеството на генерираните отпадъци.

Местонахождението на процесните имоти на територията на Столична община съгласно чл. 63, ал. 1 ЗМДТ, обуславя и дължимост на таксата за услугата обезвреждане на битови отпадъци. Дължимостта на тази такса обаче, за разлика от другите две услуги, законодателят не е обвързал с доказването на фактическото предоставяне на услугата, а е приел, че услугата се предоставя винаги, когато общината ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци. Член 71, т. 3 ЗМДТ изрично сочи, че таксата не се дължи единствено, когато общината няма депо или друго съоръжение. С оглед на това, законодателят е приравнил правните последици на фактическо ползване на услугата обезвреждане на битови отпадъци на факта на ползване на депо за обезвреждане от общината. При така установената законова регламентация, при доказаност по делото на факта, че дружеството е правен субект по смисъла на чл. 64 ЗМДТ и че общината ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци, следва дължимостта на таксата за обезвреждане.

Според чл. 67, ал.4 от ЗМДТ (в приложимата редакция) таксата за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет. Съгласно чл.23, ал.4 от НОАМТЦУПСО предприятията заплащат такса за услугата по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в

размер, пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите. Предвид цитираните разпоредби, ТБО в частта относно компонента „поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване“ е законосъобразно изчислена съобразно Решение № 816/22.12.2016г. ,Решение на № 793/21.12.2017г.и Решение № 857/20.12.2017г. на СОС, с което е определена ставка от 4.00 %, при основа отчетната стойност на недвижимия имот по смисъла на §1, т.17 от ДР на ЗМДТ, за която са изложени мотиви по-горе .

Законосъобразно са определени и съответните закъснителни лихви върху установените задължения за ДНИ и ТБО, като оглед липсата на конкретни възражения в тази насока от страна на жалбоподателя, не е необходимо да се излагат подробни съображения в тази насока.

Като краен извод настоящият съдебен състав счита, че РА е законосъобразен на всички основания по чл. 160, ал.2 ДОПК, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. Страните не са представили списък на разноските по чл. 80 ГПК, но това обстоятелство не освобождава съда от задължението да се произнесе по тази претенция, а единствено ги лишава от правото да искат изменение на решението в частта на разноските.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК на жалбоподателя не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив. Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 3059.21 лева, определен по реда на чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.160 и чл.161 от ДОПК, Административен съд София-град, I-во отделение, 20-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], район „Л.“, [улица], представлявано от управителя К. С. П., срещу Ревизионен акт № СФД21-РД77-15/05.03.2021 г., издаден съвместно от Е. К. К., на длъжност „началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“ към Дирекция „Общински приходи при Столична община - орган, възложил ревизията и Д. В. В., на длъжност“главен инспектор“ в отдел Р. към дирекция„Общински приходи“СО - ръководител на ревизията, в потвърдената с Решение № СОА21-РД28-21/19.05.2021 г., на кмета на Столична община част, за собствения на жалбоподателя недвижим нежилищен имот, находящ се в [населено място], район „В.“, [улица] на установените задължения за данък недвижими имоти за периода 01.01.2017г. – 31.12.2019г., в общ размер на 27 024.94 лв. и лихви 6995.31 лв., такса битови отпадъци за периода 01.01.2017г. – 31.12.2019г. в размер на 39 943.92 лв. и лихви 10 342.87 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична община 3059.21 /три хиляди петдесет и девет лева и 21 ст./лева юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния

административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: